

803

OH LAVLA JA HÖJSKA

O. KALLIS.

Ed 848

705.

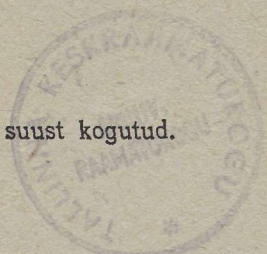
Oh laula ja hõiska!

Täielik kogu lauldavaid laulusi.

A2087

Rahwa suust kogutud.

N a r w a s,
Trükitud G. Bihlaka trükikojas.

454691

1. Oh laula ja hõiska!

Oh laula ja hõiska
Sest laulu-aeg on käes!
Su priiuse kõla
See helifeegu wäes!

Kõik muret ja häda
Oh unusta ja nüüd!
Ja südant sul täitku
Ukspäinis rõõm ja hüüd!

Mis mahtab muretsus
Mis saadab kurwastus,
Eh! kui sul on alati
Üks ai! ja oh! on juus!

Kui aga saadab sa
Kõik mured minema,
Ja ajad hingest mis sulle walu teeb
Siis kõik ju asi sul parem korda läeb.

Sest ole rõõmus ja
Ja ikka lauluga
Sa elu pabandust
Ja walu wähenäa.

Ja mõtle järele
 Et ole tõsi see,
 Et mure tarwis sind
 Ei loodud ilmale.

Kui oled õige mees
 Kel rahu südamas,
 Siis elad ilmas ja
 Kui lille põesja sees.

R. A. Hermann.

2. Mu meeles seisab alati.

Mu meeles seisab alati,
 Mu hiilgaw isamaa,
 :: Kus rahwas waitne, südamlik:
 Ja lootuses nii kannatlik
 Mu armas, kallis maa. ::

Kuis kukulind siin kõrgelt hüüb,
 Kuis metsjad kõhavad,
 :: Ja orud rahus hingavad,
 Kus lehed kaunilt hiilgavad,
 Ja ehad punavad. ::

Weel kõlab keel siin kindlasti
 Ja wanal põhjusel,
 :: Weel mäed siin juttu westavad
 Ja orud kõnet kuulavad
 Suus sõnu lehtedel. ::

Ja Eesti poeg'dest tunnistab
 Neil sõna rikas heal.
 :: Nad wahwad, wõitjad sõdades
 Ja käiwad kundes, külwates
 Siin isa pinna peal. ::

J. W. Jannsen.

3 Kuule kuidas!

Kuule kuidas heali elab,
 Wanemuise kandlist kõlab:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Kuule kuidas männik mühab:
 Kuidas jõgi jooksul kohab,
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Waata, jää ja lumi walgub,
 Päike paistel, läike wilgub:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Waata põhja eha koitu
 Wirmaliste leegi loitu:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Igas kohas heali elab,
 Heali elab, keeli kõlab:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Kui sul rõõmu, wend, siis tule,
 Kui sul kurbtus, tule kuule:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

M. Weste.

4. Mis laulu laene lahkesti.

Mis laulu laene lahkesti.
 Kõib kullakeelil südame?
 Wai, wainud, puud ja põesastik,
 Mis hõbe helin imelik?
 Ööpik, ööpik! tark Taara linnuke!

Ma õhlab wäli, mets ja maa,
 Pilw jõuab kõrges pilwega
 Ja loidu poole, häbelik

End kumardamas ämarit?
 Ööpik, ööpik! tarl Taara linnule!

Üks hõiske heal, üks ainuke,
 Käib läbi kõige looduse,
 Ja ohvri leeki sünda ka
 On pannud põues põlema!
 Ööpik, ööpik! tarl Taara linnule!

L. Koivula

5 Mul oli ilus isamaa

Mul oli ilus isamaa
 Kus kõik mul kumas tullana,
 Seal kasvas kõrge tamme puu,
 Ta lehtis laulis linnu juu —
 Tšade maast, armsast aast!

Ja kui ma tulin võersile,
 Kõll paistis seal ka päikene
 Kuid siiski olid südamed
 Seal rõhutatud ja rauased:
 Jääne ja külm — oli seal ilm!

Seal lõõris ka üks laulu lind,
 Ta armul meeliteles mind,
 Kuid võeras oli mul ta keel,
 Mul vastane ta mahe meel:
 Kodu, ja üliid — olid mu hääd!

Ja kui — siis sinu tamme all
 Ma kuulsin laulu liikumal,
 Uus arm mull' rinda sigines
 Mis uinund võersil kõndides:
 Tšade maa, kallim mul ja!

6. Järw hingab une rahus.

Järw hingab rahus, õhtu ligi
Ja linnud läinud magama,
Üks tase kohin waewalt kuulda,
Kõik loodus pea uinub ka. ::

Järw hingab rahus! Puude olstes
On kuulda tase püha heal,—
Kõik lillekesed järwe kaldal,
Mad wagalt palwetamad seal. ::

Järw hingab rahus! Kõrgel taewal
Mäed waikselt tähti hiilgama. —
Oh inimene! ole rahul,
Pea saad ka fina hingama! ::

7. Rõõmus laulja.

Ma olen rõõmus laulumees,
Kes saunades ja losfides,
Healt tõstab ilma hinnata
Ja kõiki tahaks rõõmusta
:; Ma olen rõõmus laulja! :;

Kui tõuseb päike hommikul
On helisemas minu heal,
Kui õhtu looja weereb ta
Siis lähen lauldes magama:
:; Ma olen rõõmus laulja! :;

Ei püüa auu ei rikkust ma
Waid olen rahul sellega,
Et Cestimaa mull jalge all,
Lükk finist taewast pea peal:
:; Ma olen rõõmus laulja! :;

Et sõitku rikkad tõldades,
Ja käigu siidis sammetis,

Mis tühi on, läeb tühia ka,
Ma ütlen seda rõõmuga:
:: Ma olen rõõmus laulja! ::

Kui teistest palju räägitaks
Ja nende nime kiidetaks,
Siis teen nii kui kukulind,
Kes ilka ise kiidab end:
:: Ma olen rõõmus laulja! ::

Kui teistel pale higistab,
Neid waew ja mure pigistab,
Siis elan mina mureta,
Teen tööd, söön leiba rõõmuga:
:: Ma olen rõõmus laulja! ::

J. W. Jannsen.

8. Kewadisel loidu ajal.

Kewadisel loidu ajal
Kõndisin ma niidu ra'al.
Tuhad, tuhat pisarat
Heina ladwas liit'siwad.

Küsin ühelt sedamaid:
Pisar, kust ja siia said?
Kiigud, liigud tuule ees!
Koidu paistel, rohu sees!

Kostab vastu: kuuled ja,
Muru all mu kodumaa!
Sinna sinu wanemad
Muistena meid külw'siwad.

Taja õhtul tuleme
Muistest kodust murule
Dösel teine teisega
Nutu külwi mõtlema.

Paistab taemas päikene,
 Läh'me jälle mullasse;
 Dö meid walus ilmal tõi,
 Gesti ei walgust näha wõi.

Kuulsin häda, kaebamist:
 Silmad läitfid pisarist. —
 Balju neid siin nutsin ma
 Nende hulka lastesja.

A. Reinwald.

9. Kuldne Kalewite kodu,

Kuldne Kalewite kodu
 Taaralaste lõbus maa,
 Sulle laulab lahkest kõgu,
 Döpit juure healega.

Haljad wäljad, wainud, ojad
 Paistwad pärli särawal;
 Wahwa wanemate woad
 Seiswad walgus' wärawal.

Vääne lained laulwad lusti,
 Whfelt kuulab rind ja rand.
 Mehed firutawad püsti,
 Kaputawad maha und!

Jälle rääk'wad rinnus healed
 Wabaduse walgest a'ast,
 Laulikute kandle keeled
 Kõlilewad kodumaast.

Kuldne Kalewite kodu,
 Taaralaste lõbus maa,
 Sulle laulab linnu sugu,
 Arkand Gesti laulik ka!

A. Reinwald.

10. Mu sõbrade hooned seal kinkude peal.

Mu sõbrade hooned seal kinkude peal,
Ja isamaa väljadel laulude heal,
Mu kodumaa nõmmed ja õitsevad puud,
:,: Kui teid aga leiaks, ei nõuaksin muud. :,:

Dh pilweke, kuhu sa ruttad küll nii! —
Mu isademaale nüüd terwisid wi:
Seal tereta kõiki, kes tunnuvad mind! —
:,: Dh ruttu nüüd peale, ja ujuja lind! :,:

Siin olen kui wangis. Dh kuuleksin weel,
Kui mõnujast kõlab mu isade keel:
Kui uinuksin surmas, siis leiaksin ka
:,: Kord rahu su rüppes, mu isade maa. :,:

F. Kuhlbars.

11. Nüüd walju talwe walitus.

Nüüd walju talwe walitus
Dn laanest lahkunud
Ja kewadine kenadus
Nüüd lehib lilled, puud
Kus ilal seisatab mu silm
Dn ilu hiilgamas:
Niik kaunis kosutaw on ilm
Et õik on, kõndimas.

Nii lahke linnu laulu heal
Nüüd kõlab kaasikus,
Ja pajupill ja pasun seal
Dn hüüdmäs poisi suus:
Dh hüppa süda, rõõmusta,
Kõik mured kadugu!
Keel, lõksu lahke lauluga,
Meel mõnul mõlkugu!

Kui kõik on väljas liikumas
 Nii rõõmsa meelega;
 Kus linnud õhjal kiikumas
 Ka sinua sõuan ma:
 Seal võidu linnu lauluga
 Ma tõstan oma healt,
 Ja panen hüüdma pasuna
 Mäe halja harja pealt.

Mu pasun pangu ärkama,
 Kõik Eesti isamaad,
 Ja nende meeled märkama,
 Kes alles magavad.
 Kõik laulgu ühes minuga
 Ja tõstku rõõmsast healt
 Et kuuleks meid kõik ilmamaa
 Mäe halja harja pealt.

R. U. Hermann.

12. Mull' lapsepõlmes rääkis.

Mull' lapsepõlmes rääkis
 Mu isa filmameel:
 Kuis Eesti priiuspõlwe
 Nad wiinud waenu teel.

Kuis Eesti rahwa waimu
 Nad muljund mudasse,
 Kuis rahwa raskel koormal
 Nad heitnud hädasse.

Seal nutraks läks mu jüda
 Seal hüüdis hädaste:
 Oh Taara muistsed tuuled,
 Oh tõuske elusse!

Hüüd isa magab mullas
 Ja meheks sirgund ma,

Ei taha kurbtusteelil
 Müüd enam kaebada.

Ma Taara tammikutes
 Weel kuulen kanget healt,
 Kõik ennemuistsed tuuled
 Weel pole kadund sealt!

G. R. Jakobson.

13. Kurwal meelel kõnnin mina.

Kurwal meelel kõnnin mina,
 Süda rinnus rõõmuta,
 Selgest waatab taewa sina,
 Aga mind ei tröösti ta.

Lustil linnu laulu helin
 Kostab kõrwu minule,
 Aga rõõmus keelte kõlin
 Kurwemaks teeb südame.

Kui on teistel rõõmu tujud,
 Seisan mina filmavees,
 Kurwastuse leinakujud
 Wõtavad aset minu ees.

Kõik mu õnn ja õitsew lootus
 Lõppes ära olemast,
 Sest mul langes ainus lootus
 Kõlma hauda haledast.

R. U. Hermann.

14. Teele, teele kurekesed.

Teele, teele kurekesed,
 Üle metsa, maa
 Üle suurte mägede,

Ule mere ka,
 Itka, itka lõunele
 Kus Egiptimaa!

Tulge jälle tagasi,
 Kewadisel a'al,
 Kui kõik pungad pööskastes
 Puhkewad me maal!
 Kõlaks teie lauludest
 Pea õhufaal!

Kui lord jälle meie mäed
 Kuulwad teie healt,
 Küll siis wiimsed jääpaed
 Lõpp'wad siit ja sealt!
 Tooge meil üks lilleaed
 Põlka reisi pealt".

Fr. Kuhlbars.

15. Lõnga keiran ma ja nutan

Lõnga keiran ma ja nutan,
 Lehetuu meilt mööda läib;
 Kus mu kullakene wiibib?
 Kes sest kuulutada wõib?

Olen laia jõge nutnud
 Oma filma pisarast:
 Kuulutust ei keegi kannud,
 Toonud teadust üksigi neist?

Taewa pilwed ei nad lausu
 Ühtegi mull' ülewalt;
 Tahaksin end tuulde tõsta
 Nagu kottkas kaljudelt!

Tahaksin sind hüüdma tulla,
 Nõudma üle mere maa!

Minu hinge igatsusi
Leid peaks lahelt tasuma.

Ei mull ole koiha kiwa —
Lõng see katkeb pooli peal. . .
Arm, mu arm, kes kaugel lõnnid,
Arm, kas walelit ju meel?

L. Koidula.

16. Kullakese maja.

Sealt ju, mu kullake, paistab su maja;
Kuuled, kuis kutsub siit metsast sind laja:
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Räen ka seal majas ju filmade jära,
Nõidnud need filmad mu südame ära.
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Sinuta igawus elus ja olus,
Vinnud sind kurdawad kuusiku salus!
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Kadund on igawus, waatan su filma.
Päikene loojas ju, tule mu hõlma,
Oh minu linnuke, oh minu kullake;
Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

E. N. Jakobson.

17. Oh kaljuwald.

Oh kaljuwald;
Üks wapper mehe meel

Su rinnal rändab weel,
 Kull tuuled tormawad,
 Su pinda pehjawad,
 Oh kaljuwald!
 Sa seisad liikmata,
 Sa kindel kaljumaa!
 Kui tormidega tapled,
 Wägew wõitleja,
 Siis wõiad oma lapsi
 Kalju waimuga
 Ja kõlad kõrges toidu fullas,
 Kaljumaa!
 Oh kaljuwald!

Fr Kuhlbars.

18. Doome warem.

Minewifu tunnistaja
 Erdne kuulus usumaja,
 Doome warem, seisad sa,
 Hämaruses ühinda.

Ornal õhtu ehawalgel
 Waatlen unistawal palgel
 Üles sinu wõlwile,
 Doome warem, wanake.

Kus on jäänud langed pojad,
 Kes sin ehitannud koad
 Mis küll aastatuhandeid
 Põlwest põlwe kestawad.

Kuhu kadund laulukaja,
 Mis sind täitis, tore maja,
 Awa suu ja kõnele,
 Doome warem wanake.

Uga wait jääb wanakene
 Hoiab healed enesele,
 Hoiab kinni hoolega
 Mis on elus näinud ta.

Ei see ole naer wõi nali,
 Ega rõõmuhõiske wali —
 Sõjakära waitkiel ööl
 Drja ohked junnitööl.

Tajakesti lähen ära,
 Rõrgelt walwab tähte jära,
 Pimedusest ülesje
 Kertib warem — wanake.

Rahwa juust.

19. Meil armas oled sa.

Meil armas oled sa,
 Oh kena kewade, oh kewade!
 Küll oled imeilus,
 Kui lilled löbul lehtawad.
 Ja linnul laulawad:
 Tiu, tiu, tiu, tiu, tiu, tiu!

Meil armas oled sa,
 Oh kena kewade, oh kewade!
 Küll oled lahe, lõbus,
 Kui farjad laanel uidawad
 Ja kellad kõlawad:
 Till, till, till, till, till, till!

Meil armas oled sa
 Oh kena oh kewade!
 Küll sütitad sa südant,
 Kui pajunad on puhumas:
 Ja püskid paukumas:
 Põmm, põmm, põmm, põmm, põmm, põmm!
 R. A. Hermann.

20. Jää jumalaga isamaa.

Jää jumalaga isamaa!
 Jää jumalaga uüüd!
 Sest wõera maale lähen ma!
 Jää jumalaga nüüd!
 Sest ma laulan kurwa meelega,
 Suu, südame ja keelega!
 Jää jumalaga nüüd!

Su taewas, põllud, heinamaad,
 Oh armas isamaa!
 Mull' palju rõõmu tegewad,
 Oh armas isamaa!
 Jumal teeb, et ma find armastan
 Ja fiiski, lahkuma sust pean;
 Jää jumalaga nüüd!

Sa armas jõgi saadad mind,
 Jää jumalaga nüüd!
 Et lahtun, jee teeb kurwaks find,
 Jää jumalaga nüüd!
 Druust sammeldan'd kiwi pealt,
 Sealt tõstan wiimast korda healt
 Jää jumalaga nüüd!

R. A. Hermann.

21. Nüüd, õuue, õuue! wäljad.

Nüüd õuue, õuue! wäljad
 Ja metsjad lõhnawad!
 Kõik mäelingud haljab,
 All õitswad maasikad.
 Mu süda wõidu hüüa,
 Laul taewa poole püüa,
 ;;Sa linnu healega!;

Sind päikse terad wõitnud
 Ka mure paelte seest
 Su ümber õhud lõitnud
 Nii kindlat sõlmefest!
 Laul üles, üles püüa,
 Maailmal teadust hiiia:
 ::Su tulnud lewade!;

L. Koivula.

22. Minu isa ütles mulle.

Minu isa ütles mulle:
 „Prii on jälle meie maa,
 „Prii on jälle meie rahwas,
 Armas poeg, sest rõõmusta!“

Kuidas priius meile tuli,
 „Ütle, isa, minule?“
 Isa ütles: „Priius tuli
 Kui see loidutähele!

Priius hakkas Meile pa istma
 Kui see tume wara loit,
 Priius hakkas helendama
 Kui see lõtkew loiduloit.

Priis tõusis kui see päike
 Koidu kuldse kaisu seest:
 Orja põli puged ära
 Kui see udu päikse eest!“

Minu uuest' isalt nõudsin:
 „Kas meil priius jälle laob?“
 Isa ütles: „Ei ta lao;
 Priius tõuseb, orjus waob!

Wõiwad ohjad jõe hoida,
 Kui ta kohab lewadel?

Kes võib priiust paelu panna,
Kui ta paisub paistujel?

Kes võib meie metsal hüüda,
Kui on käes ju kewade:
Kaasit, ära aja kasu,
Lepit ära lehitjel

Kes võib orajele hüüda:
Ära võrju, võsu ja!
Kes võib haljal aasjal velda:
Ära hakka õitsema!

Kes võib tõusjal päiksel hüüda:
Veere jälle tagasi!
Teda pilw küll warjab wahel,
Aga päew on ometi!

Aleksander andis käsku:
Priius, paista Gestimaal!"
Priius Gestimaal nüüd paistab,
Jäägu paistma igal aal!"

M. Weste.

23. Minu armas isamaa.

Minu armas isamaa,
Sulle olen andnud enda!
Sinu kasuks kutsuda
Püüan tööle õde, wenda.

Ragu kaunis õunapuul,
Kosju fina tugew, truu!
Sinu tütreid, pojad ka
Mingu ilul õitsema!

Isamaa,
Mulle kallid oled ja.
Sulle ma

Laulan lõbuteelega,
Kuni elan, liigun, ma.

Sinu metsad, sinu maad,
Sinu männad, kuused, kased
Minul meeles mölguvad
Neist ja laulu luua lasjed.

Sinul orud, sinul mäed,
Sinul töödets wirgad käd!
Wäike, wainne oled ja,
Siisgi hüüan mõnuga:

Ujamaa!
Mulle kallid oled ja.
Sulle ma
Laulan lõbu meelega
Kuni elan, liigun ma.

A. Hermann.

24. Ma olen väike karjane.

Ma olen väike karjane.
Mul loodud laulja keel;
Sest laulan kui üks looke
Ja rõõmus minu meel.

Kui waatan taewa ülesse,
Siis tuleb meelde jee,
Et seal üks hea karjane.
Ma tema talleke.

Sind kallid taewa karjane,
Ma tänan südamest,
Et hoiad, kaitied heldeste
Mind oma tallekest.

M. Rörber.

25 Kuku ja kagu.

Kuku ja kagu kulda lindu,
 Healitsele hõbenokka,
 Kuku meile kuulutusi,
 Healitsele ilmutusi,
 Weeretele laulu wara
 Ketra kuulutuse lõnga,
 Kuju kauni aja kangast!

Kui ja ei kuku, kuku ise,
 Pajotelen pardikene,
 Lafen luige laulusida,
 Seitsemekordseid sõnumida
 Wanast ajast weremaie
 Ilm ajast hiilgamaie.

Üks aga sõnum ülge suusta,
 Teine laene tüterilta,
 Kolmas ranna kaljudelta,
 Neljas näki neiudelta,
 Viies wete emadelta
 Kuues kuude kujukalta,
 Seitsemes saare taadilt, eidelt.

Kalewipoeg. IV. 1—19.

26. Kes ifka truu ja õiglane.

Kes ifka truu ja õiglane,
 Ja elab wagaSte
 Ja õige tee pealt kõrwale
 Ei lähe iialgi.

See õitseb kui üks roosipuu
 Seal jõe kalda peal,
 Ja süda rahul — laulab suu,
 Ei tunne kurbtust teal.

Mii lähemad tal lahkeste
 Päew päewa järele
 Siin — kuni eluõhtufe
 Ju jõuab temale.

Siis läheb rahus magama,
 Käed pannes rinde peal:
 Ja tõuseb üksford rõõmuga,
 Kui hüüab ingli heal.

Kes aga kurja armastab
 Ja mängib patuga. —
 See tehku mis ta iial teeb
 Ta süda rahuta.

Tuul wälja peal, leht pöösa all
 Teeb hirmu krabinat:
 Ja kõiges ilma elus tal
 On kartust, wabinat.

Ta kuuleb kurja waimu healt,
 Ja selle tahtmist teeb,
 Ta lahkeb hoopis õigelt teelt,
 Ja wiimaks hukku läeb.

F. Brandt.

27. Oh kui raske on mu päewad.

Oh kui raske on mu päewad! —
 Seda kõik mu wennad näewad.

Mind kui lindu püüetakse,
 Sagedas't ka müüetakse.

Täna sai mind jäager näha,
 Püüdis mulle tüli teha,

Ütles: „hurdad, minge sinna:
 Jänes kargab sinna, täanna!

Nahl ja pea teil annetakse,
Eiha mõisa kannetakse!"

Kui ma kuulsin seda juttu.
Kargasin siis õige ruttu;

Tahtsin end küll ära peita,
Kõerad hoopis kaugel jätta.

Süiski nad mind kinni võtsid,
Jäagri juurde jälle tõtsid.

Kui mind jäagri juurde toodi
Sadulasse varsti poodi.

Wiidi mõisa herra ette,
Pärast anti koka kätte.

Küll ma koka palusin,
Saledasti hulusin:

„Armas kott, ja raswamott
Jäager on nii loll kui kott!

Wõiks ta hurdad hulluks jääda,
Nahwas teda wälja naerda!

Ma ei ole paha teinud. —
Drassel küll olen käinud,

Haawa offi närinud,
Metsa nõnda harinud.“

Wiimaks ilindis suurem häda,
Sest et kott ei kuulnud seda,

Poos mind üles warna otja.
Naha, jelle wistas metsja.

Kui ta minu nahka nülgis,
Tuhat tulist wälja sülgis!

Pärast praewarda pani,
Rüpsetas mind siis kui hani.

Wani tinawaagna peale,
 Kuulsin lord weel jäägri heale:

"Jänes laua peale tooge,
 Ja siis tema terwist jooge!"

E. W. Freundlich.

28. Isamaa kuis täidad sina.

Isamaa, kuis täidad sina,
 Kui su nime hüüan mina,
 Waimu elutulega!
 Keelepaela^d lahti saawad,
 Koiki üles äratawad
 Sinu tiitust kuulama.

Kaskeid radu oled käinud,
 Palju waewa-päiwi näinud
 Jhu, waimu poolest sa:
 Arta, armastatud, üles,
 Ara uinu une süles,
 Hakka uuest kofuma!

Wõtku ühtlus waimud kõita,
 Armastuses ühte heita,
 Andku elu unistel!
 Tugewaid meid olgu palju,
 Ja kui liikumata kalju
 Seistku tormis meie meel!

Sind, mu armas Gesti raad,
 Tahan läia, armastada
 Surmani, ma igal a'al
 Paul ja kõla: priius elal
 Onne andes ilka elal
 Meie kallil isamaal.

Kui ka kannad wiletsust,
 Mitmest põlgtud, pahandust,
 Minu wäike isamaa!
 Looda, ajad paranewad,
 Waluwermed terweks saawad:
 Zumal siud ei unusta!

R. A. Hermann.

29. Rõrges kõlagu Gesti poegade auusus.

Rõrges kõlagu Gesti poegade auusus,
 Mingu ilutsema õigus armsuses!
 Kaunist kaswagu nendes teadus ja tarkus
 Walgus walitsegu wabas wõimuses!

Armsast' õitsegu Gesti tütarde õnned
 Piha tulewiku pehmel tiibadel!
 Selgest' säragu nendes headus ja ilu!
 Õnnel lehwigu nad õitsma õrnuses!

J. Järm.

30. Rakfi Tõnis.

Rord ma Peipsi piiril käisin,
 Matsk'wil seal;
 Tüti aega mina seisin
 Surnuaia peal.

Seal on palju inimesi,
 Hauas hingamas,
 Kalmudel puu ristikesi,
 Palju seisamas.

Ühe risti peale nõnda
 On seal kirjutud:
 Siia on üht Gesti wenda
 Maha maetud.

Tõnis Laks siin omal leidis
 Wiimast woodikest.
 Mille fiske ennast peitis
 Elu waewa eest.

Oli wana Laksi Tõnis
 Talu peremees,
 Gluaeg ta mõisat teenis,
 Palehigi sees.

Raskes elus õhtas Tõnis:
 Millal saab küll ta
 Meie elu paranema,
 Saab meil hingemaa?

Birumaa pool tõusis tära,
 Mehed hõiskasid:
 „Wennad, sõbrad, lähme ära,
 Lähme ära siit!

Benemaale wirutagem:
 Seal meil isamaa!
 Saamarasse firutagem;
 Seal meil hingemaa:“

Seda kuulsid palju rahwast,
 Laksi Tõnis ka!
 Ühtekokku tõtsid wahwast
 Nõuu pidama.

Raha nad seal nõutasid
 Katsujatele,
 Keda nemad läkitasid
 Wolga kaldale.

Rahku mõisas käest andsid
 Omad asemel.
 Katsjad aga kaugele lantsid
 Sandid sõnumed.

Nukralt siis löki maha jätsid
Sinna mineki;
Moijas paluda nad mõtsid
Rohte tagasi.

Majad aga ära antud
Zuba teistele;
Wõeras mees ju sisse pandud
Lakji talusse.

Raskes elus õhkas Tõnis:
„Ruhu lähen nüüd?“
Seal siis tuli surm ja ütles:
„Lähme ära siit!“

Seitse jalga pikkusele
Neli jalga lai
Maatükk Lakji Tõnissele
Viimaks antud jai.

Siin on armas Lakji Tõnis
Sinu hingemaa.
Taewas aga on sul õnnis,
Päris kodumaa!

J. Weizenberg.

31. Riigu mu paadike.

Riigu, mu paadike, kõigu nüüd peal!
Lehti, mu lauluke, lenda mu heal!
Laened kõik sõuawad, kaldale jõuawad.
Riigu mu paadike, kõigu nüüd peal!

Laente peal minagi edasi läen
Runi ma randa, üht õitšewat nden.
Uju nüüd waljuste, paadile, pill on tee,
Riigu, mu paadike, kõigu nüüd peal.

J. Järw.

32. Karjaste hommikulaul.

Hüüavad

Paiunad:

„Tõuske üles magajad!”

Läheme,

Karjased,

Metsa karjale.

Metsas on nii märsked õht,

Metsas pehme siidi põhk;

Metsa fees

Põõlastes

Selge hallik fees.

Liblikad

Rõõguvad,

Metsa poole lendavad;

Mullitad

Tallavad,

Wilu otshwad.

Tallekesed, weised ka

On kõik rõõmsad meiega,

Siit ja sealt

Põllu pealt

Kuulda linnu healt.

Päike nii

Wagusti

Wajub itka edasi!

Pilwed ka

Ujuwad

Üle metsa, maa.

Läheb päike loodele,

Läeme koju, karjased.

Rõõmus meel

Itka weel

Rõnnib meie eel.

33. Lauliku lapsesõlw.

Kui ma olin wäikesene,
 Kaswasin ma, kallikene,
 Ema wiis hälli heinamaale,
 Randis tiigu kesa peale,
 Pani kão tiigutama,
 Suwelinnu liigutama,
 Seal siis kagu palju kuffus,
 Suwelindu liialt laulis.
 Minu meelta mõtelema,
 Mõtelema, wõtelema,
 Kõik ma panin paberisse,
 Raiusin kõik raamatusse.

Rahwalul.

34. Kui mu kallist isa talu.

Kui mu kallist isa talu
 Jumalaga jätšin ma,
 Tundis minu süda walu,
 Mis ei wõi ma ütelda.

Wärawalt ma üle wälja
 Sõitsin wenna saatusel,
 Sõitsin üle kingu selja
 Kust weel kodu nähtawal.

Wend mul ütles: „Ara nuta,
 Ara enam kaeba nii!“
 Mina wastu: „Ara rutta,
 Siit näen kodu wiimati!“

„Hoi hobust kinni wähe
 La!“ mind waata tagasi.
 Ehk ei saa ma enam näha
 Isa talu iialgi!“

Jumalaga isamaja,
 Armsad lohad, karjamaa!
 Taewas anna, mis teil waja,
 Jumal küll teid õnnista!"

M. Weste.

35. Silmawest.

Kui inimene tuleb ilmale,
 Siis filmaweega nutab, wätike,
 Ja õnnistades paneb ema kätt
 Siis lapse päha, ema filmas wett.

Laps laswab rõõmu sees ja waewas ta,
 Ja ei mõista öelda sõnaga,
 Siis süda räägib selgeste
 Tall' filmaweega: „tänu emale!”

Siin laswab mehels üles poisike,
 Seal plikast saanud kena neiuke:
 Nad lähwad paari, saawad laulatud
 Ja filmawees saab truudust lubatud.

Nüüd tuleb rõõmu hulka wiletjus,
 Ja mehe südant koormab kurbastus.
 Waat' naene loodab Taewaisa peal'
 Ja filmaweega ütleb: „looda weel!”

Mees lähneb wanaks, tuleb wiimne tund,
 Hing, ihu wäfind, nõudwad surmaund;
 Ja omaksed ta ümber leinawad
 Ja filmawees weel wiimaks tänawad.

Kuid sureja ju taewa rõõmu näeb
 Ja palwes lastelapsi õnnistab:
 Nüüd hingab weel, — nüüd sureb rahuga;
 Weel filmis wesi: „Jumal teiega!”

W. Kentmann.

36. Kui kaugele wiitwad.

Kui kaugele wiitwad
 Sind saatuse tiimad
 Ja maha jääb kodune pind;
 Kui armsamad jätab,
 Ja lahtludes nutad,
 Siis palun — ka mäleta mind!

Kui kaugele maale
 Ja wõerale raale
 On kannud sind saatuse sund,
 Ehk leiad seal walu,
 Ehk rõõmu ja ilu,
 Sa siiski — ka mäleta mind!

Üks kindlus ja pide
 On sõbruse side, —
 Ja hoitku mind, hoitku ka sind:
 Kui sõbrus meid seob,
 Siis wiha waen laob. . .
 Nüüd reisi — ka mäleta mind!

37. Linda laul.

Sealt Läänemere kalda pealt
 On kuulda Linda leina healt;
 Ja ohkab raskest südamest
 Ja leinab kallist kaasalest.

„Oh Kalew et nii wara ja
 Tu pidid surmas närtsima!
 Ma olen üksi ilmas nüüd,
 Ei olnud mul, ei sinul süüd!

Mu pika leina pisarad
 Su mängu muru täidawad;
 Kus armsal ajal kõndsime,
 Seal laenetab nüüd tiigile.

Seal mängib üks kord rõõmsaste
 Su kõige noorem pojule,
 Su kottas ja su rauast rind
 Mu tuile ja mu pesalind.

Oh Kalew, tule uuest' ja
 Weel tedre tüdart kosima!
 Kui kaua, kallis, tahad ja
 Küll kalmu kambriis wiibida?

Kui kuuled sarwe pae pealt
 Ja wainult Wanemuise healt:
 Siis kalmud katki purusta,
 Ja tõuse uue jõuga!

Ei saa siis Linda leinama,
 Ei filmawesi woolama:
 Siis ilmud uue iluga
 Ja uuest' hõiskab Gestimaa."

Fr. Kuhlbars.

38. Tsamaa ilu hoielses.

Tsamaa ilu hoielses,
 Wõeraste wastu wõideldes
 Warisefid waprak wallad,
 Kolletafid kihelkonnad
 Muistse põlwe mulla alla.
 Nende piina pigistused,
 Nende waewa wäsimused.
 Muistfed kallid mälestused
 Kostlu meile kustumata!

Kalewipog.

39. *Siamaa sinuga.*

Siamaa!
 Sinuga
 Rõnnin mina rõõmu rada.
 Kui ka wiletsusi sada.

Siamaa!
 Sinuta
 Kadunud mull auu ja ilu
 On mull päite külm ja wilu.

Siamaa!
 Rõõmuga
 Rõnnin sinu kõrgel pinnal
 Uinun sinu rikkal rinnal.

Siamaa,
 Rahuga
 Lähen sinu künigastele
 Igawese hingusele!

A. Piirikivi.

40. *Kus Läänemeri kohiseb*

Kus Läänemeri kohiseb,
 Ta kaldal ilu idaneb,
 Seal on mu armas kodumaa
 Mis kallim mull weel kullasta.

Seal org on armsas orases!
 Ja lehtpuud lehtwais õilmetes,
 Seal olin nagu laululind
 Kui õnnes tulsus õnnis rind.

Oh et ma pidin Põhjalast,
 Mu kulbakodust kaunimast
 Nii äkki saama wõersile,
 Kus mures mõlgub meelete!

Jah kuldne loht nühid laugela
 Rutt lahkusin ma waluga,
 Kuid sinna jõuab ikka weel
 Mu mõte lahke luule teel.

Ja peaksin ma ilmaški
 Kord sinna jõudma tagasi,
 Siis laulan uue wõimuga,
 Mu kallid kaunis Põhjalal
 Soomekeelest M. Sipp.

41. Nagu maru müraga.

Nagu maru müraga,
 Gesti laul, oh lastu jal
 Nagu pasun pauguta
 Äkkist' kõiki ärkama!
 Kutju kofku kodadest,
 Uueks eluks une seest,
 Wahwusta mind waimuga,
 Waba aja aimuga:
 Gesti meel
 Siis märkab weel,
 Dõttab kofku õigel teel
 Paulma hakkab lahkest keel
 Ühes koos kõil laulwad siis,
 Raugel' kõlab wägew wiis.

Paulu laene läikides
 Smelise ilu sees
 Kostab wastu südames
 Täites hinged iganes.
 Oh kui armas aeg on see!
 Rahutab meid lahkest:
 Ühte mõtleb meie meel
 Ühte laulu laulab keel:

Isamaa
 Sind ihaga,
 Auu ja armastusega,
 Raunil kõlal kiidan ma;
 Waimustatud wogadus
 Minu laulu tunnistus.

R. A. Hermann.

42 Nüüd üles, üles wägewad wäed.

Nüüd üles, üles wägewad wäed,
 Me sõidame priiuse riiki!
 Me tormame läbi metsad ja mäed
 Ja näitame plüksi ja piiki.
 Waat, see on tubli ja mehine mees,
 Kel wahwa ja wõitleja süda on sees.

Ei tunne me sulast, ei isandat,
 Ei tunne me kobjaste sundmist:
 Me austame wõitlejat,
 Kel rindus on kõrgemat tundmist:
 Kel keiser ja priius ja isamaa,
 Ta elust ülem on otsata.

Me paneme surma mäsšama,
 Ja waenlane waob kui wari,
 Me laseme mõõgad möllata!
 Ja kaob kõik waenlaste fari.
 Kes wahwad ja wägewad wõitlejad,
 Neid kõrgemad wäed aitawad.

A. Piirikiwi.

43. Nagu linnu tiivul.

Nagu linnu tiivul,
 Tõstab lauluheal
 Üles poole hinge
 Tme wiisi peal.
 Südan taidab ta
 Rahu wäega:;

Laul teeb rinda rõõmsaks,
 Lahleks, lõbusaks,
 Meie meeltes haebust,
 Tulul tegewaks;
 Ühtlus, armastus
 Paulus ifka uus:;

Mis meil kallist, kaunist
 Südan liigutab,
 Jumalikult hinge
 Üles äratab;
 Seda annab auul,
 Waga lahke laul:;

R. U. Hermann.

44. Wändra jõe haljal kaldal.

Wändra jõe haljal kaldal
 Kerlib künkas puude all,
 Diiva sõmer teda matab,
 Haljas muru teda katab,
 Keda leinab Gesti maa.

Kändaja seal filmaweega
 Raebab künka ääressa:
 „Oh, miks lahkusid sa ära,
 Oh, miks läksid meist nii wara?
 Poolel jätsid Gesti töö!“

Leste kaebab pisar palgil,
 Vangeb künka najale:
 „Kodus laste nutukisa:
 Runas tuleb koju isa,
 Võtab Linda põlwele?“

„Mül siis jõuab koju kaaja,
 Lapsi hüüdma naerule?
 Tule koju, armastaja!
 Pooleli on jäänud maja,
 Lest ja lapsed warjuta!“

Kuula, ladwult waitne kähin
 Hüüab hilju: „Kändaja!
 Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Gesti tööd!“

Wastu kostab kähinale
 Kõik see Gesti mets ja maa:
 „Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Gesti tööd“.

M. Weste.

45. Ma saeweskis täna.

Ma saeweskis täna
 Mii wäfind istusin,
 Ja jookswa wee mäangi
 Ja rattaid waatasin.

Ma panin kui pool unes
 Ka saagi tähele,
 Kuis pakjust pakust läbi
 Ta lõikas rutuste

See pakk kui elaw oli
 Ja walust wabises.
 Ja tiiksus, kääkus isi
 Ja taja kõneles:

Sa oled õigel tunnil
 Just siia tulnudgi,
 Su pärast häda sunnil
 Mind waawatatse nii.

Seft pea saab sul läidud
 Siin ilmas elutee
 Siis saab neist laudest tehtud
 Sul furnu firstute.

Ma nägin seal kuus lauda,
 Mu süda raskeks läind,
 Ma tahtsin selgem kuulda —
 Saed olid seisma jäend.

46. Kuusepuu.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui haljad sinu otkad!
 Sa kaswad üksnes põhjamaal
 Kus haljendad ka talwe aal
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui kena oled sina!

Käes jõuluaeg, käes jõuluaeg
 Siis iuehtis hiilgad!
 Su otkstel tuhat tulekest.
 Kui läitwad taewa tähekest.
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui kenast hiilgad sina!

Waat lastehulk, waat lastehulk,
 Sind järaw silmil ootab.
 Meid rõõmustad ka mehe eas,

Kui meil on jõulupühad läes
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui särav oled sina.

Rahwa juust.

47. Uinu, mu laps.

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Puu peidust tuleb unefe
 Ja kaldub sinu kättisse,
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Tuul mängib tamme okstega,
 Ei jõua tamme liiguta!
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Uinu, mu laps! Oh maga marjaots!
 Saa õitsewaks kui lehekuu
 Ja tugewaks kui tammepuu!
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Rahwa juust.

48. Minu kallis isamaja.

Minu kallis isamaja,
 Ilka mõtlen ma ju peal,
 Kui ma mõtlen, tuleb silma
 Nõõmu filmawesi teal.

Kallis wäike, waike maja
 Kena metsatuka sees;
 Wõiksin ma sind järgest' näha,
 See mul mõlgub jüdames.

Sunapuud, kus küljes õunad,
 Mnaast tuppä paistawad;

Waaramarjad, sõstra põõsad,
Kõik mu meeles seisawad.

Unenägudes ma sõuan
Weiste rongis tiigi peal;
Laudist kama pesa leian —
Aratab mind kuke heal.

Sinu kaewust ammutades
Oma jänu kustutan;
Kappataime päewaloodes
Külma weega kosutan.

Millal näen su hooneid paistwat
Ditswa õunapuude seest?
Millal pääjukesi lendwat
Pesasse ja pesa seest?

Millal kuulen rõõmsaid lapsi
Küla õues killawat?
Perenaisi kanu hüüdwat,
Tallelesi määgawat?

Kui mind Jumal jälle aitab
Oma isa külasse,
Siis see mul weel kallim näitab
Olewat kui ennegi.

Kallis sündimise ase,
Jää mu surma paigaks ka!
Wõta oma mulla sisse
Wiimaks mind ka hingama!

J. W. Jannsen.

49. Kui siit pilwe piirilt.

Kui siit pilwe piirilt alla waatan
Me ditswa Gestima,
Rõõmu laulu siis maailma saadan,

Hüüan walju healega:
Siin on ilus elada!

Kulla lainel wäljad walendawad,
Järwed hõbe ehawad,
Kaugel lehismetsad haljendawad,
Kõue kombel kohawad:
Siin on ilus elada!

Taewa äärel mürab merelagi,
Wiskab wahtu pilwe pool',
Läbi luha hoowab hõbe-jõgi,
Laulab laine koorilool:
Siin on ilus elada!

Ditswal Gesti wainul käiwad neiud,
Laulwad lusti õite seas,
Lehtwas orus astwad Gesti peiud,
Hüüdwad rõõmuhealil reas:
Siin on ilus elada!

Kõrged pilwed nagu luiged lendwad
Üle maa ja mägede
Päike, kuu ja koidu tähed rändwad
Lauldes üle jõgede:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem juurem jugu eland,
Rõõmsam rahwas healitsend,
Siin on wõidu laulu wiisid kõland,
Ranged mehed keelitsend:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem hirmu tuuled hooland,
Kui ka lapsukesed leina näind;
Kui ka orja higi walul wooland,
Siisgi suu on laulu teind:
Siin on ilus elada!

Võiksin jõed ja järved kinni püüda,
 Püüda tuult ja linnu healt,
 Kasaksin neid üle ilma hüüda
 Mäe halja harja pealt:
 Siin on ilus elada!

Võiksin taeva mõlvil kirjutada
 Hele mälgu walgega,
 Tahaksin ta nii siis sõnastada
 Paistma eha palgega:
 Siin on ilus elada!

J. Kunder.

50. Kui mina alles.

Kui mina alles
 ::: Noor weel olin :::
 Lapsepõlves
 ::: Mängisin :::

Ei mina teadnud
 ::: Muud kui seda :::
 Mis mina nägin
 ::: Silmaga :::

Rõõm teeb lastel
 ::: Saulu heale :::
 Kaunimaks kui
 ::: Kandlekeel :::

Meie elu
 ::: On siin ilmas :::
 Nii kui linnul
 ::: Oksa peal :::

Näitab ennast
 ::: Rõõmus siisgi :::
 Süda on täis
 ::: Kurvastust :::

Et meie tea,
 :: Kas me saame ::
 Siin veel kofku
 :: Tulema. ::

Rahwa laul.

51. Pidu hakkab.

::: Pidu hakkab, pidu hakkab, pai eidekenel :::
 Oh lusti, oh rõõmu, oh head õnnel

::: Kui peremees on majas, siis maja elu ilus :::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui perenaene on majas, siis maja elu ilus :::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui poega on majas, siis maja elu ilus :::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui tütar on majas, siis maja elu ilus :::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Siis sitsewad õued ja säravad seinad :::
 Oh lusti, oh rõõmu jne.

::: Kui peremeest pole majas, siis maja elu otsas :::
 Oh kurvastust, muret! Oh waewa ja walul

::: Kui perenaisi pole majas, siis maja elu otsas :::
 Oh kurvastust, muret! jne.

::: Kui poega pole majas, siis maja elu otsas :::
 Oh kurvastust, muret! jne.

::: Kui tüdriku pole majas, siis maja elu otsas :::
 Oh kurvastust, muret! jne. ,

∴ Siis nutavad nurgad ja karjuvad lambrid! ∴
Dh kurvastust, muret! jne.

∴ Üks] kannuke nurgas, see tõstab pea üles! ∴
Dh kurvastust, muret! Dh waewa ja walu!
Rahwa laul.

52. Edasi.

Gesti pojad edasi,
Nstkem oma radasi!
Laulgem rõõmsast Loojale,
Pidu päewa toojale!
Lipumees rongi ees
Lehmitagu lippu käes!
Lauldes rõõmu radasi
Gesti pojad, edasi!

G. R. Jakobson.

53. Küll seisian pikal.

Küll seisian pikal pimel ööl
Nii ainu üksi wahi tööl
Mu mõtted aga käiwad seal
Mu armutekse teede peal.

“Kui lipu alla tulim ma
Siis ehtis ta mind armuga,
Ja nuttis minu rinna naal
Ja ütles: „Truu sul igal a'al!”

Ta on nii helde, tasane
Ja armastab mind kindlaste
Sest tuskub süda külmal ööl
Mull waljult, soojalt wahi tööl.

Eht istud kambri nurga sees,
Sul kustub küünal woodi ees,
Sa saadab palwed südamest
Nüüd üles oma peiu eest.

Küll film ja süda nutawad,
Et halwad ajad algawad:
Jää wait ja maga mureta.
Druu Jumal sind ei uneta;

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund
Mis lahkust toob ja magust und:
Oh kanna, kallis une sees
Mind oma waga südames!

F. Kuhlbars.

54. Märdisandid.

Laske sisse märdisandid,
Märdi küüned külmetawad,
Märdi warwad walutawad.
Märtri tulnud kaugelta,
Ümber see ilma ümera,
Ümber see kuu kumera,
Tagant taewil panasa.
Tuhat näinud tuleesja:
Sada fiia saieesja,
Lumi mul rikkus loogakirja
Sadu mull rikkus saaniteki,
Härmatus hea hobuse,
Kiwi mul rikkus kingapaelad,
Paju juured pastlapaelad,
Beretlitar, kulda kinga,
Pikal juuksil pääsukene,
Sirgu siidi sängiestä,
Pardi kirja padjadesta.

Puhu nüüd tuli tubaje,
 Löötsu löke põrmandule!
 Peretütar, kulda kingal
 Wõta peergu pistusastal
 Wõta halgu ahju pealta,
 Kui ei ole peergu pistusasja
 Kui ei ole halgu ahju pealla,
 Kui ei ole lõmmu lõhna pealla,
 Wõta seinast sammelida,
 Wõta roogu räästaesta:
 Puhu ju tuli tubaje,
 Löötsu löke põrmandule!

Rahwa laul.

55. Mu kodune kohake.

Mu kodune kohake, kena ja wail
 Ja ehitud õitega, ilusam paik,
 Kus puhub nii lahkesti kosutaw õht,
 Kus pesitab rahu ja lilled leht
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik.

Mu koduse kohakse haljuse sees,
 Kus õitsewad lilled, nii maa peal kui wees,
 Wõib puhata launiste küngaste peal
 Ja lahkesti laulda, et heliseb heal
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohakses elasin ma
 Nii mureta mängides nooruse a'a
 Ei tunnud seal kurwastust kunagi meel
 Ei kaeband kurtes mu lapselik keel.
 Oh kodune kohake, kena ja wail,
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohastes toominga all
 Ma tahaksin hingata isade maal
 Mil minust jäeb maha lord raskuste ilm
 Ja rahus läeb linnu mu kustuja film.
 Oh kodune kohake, kena ja wail,
 Oh kodune kohake, ilusam paif!

R. A. Hermann.

56. Kõju.

Rui ma mõtetega saaksin
 Ühes rännatagi teel,
 Jätta jumalaga ta'aksin
 Täna wõerastega weel.

Üle laenetawa lahe,
 Üle wahutawa wee,
 Üle wangistawa wähe,
 Üle ekstitawa ee.

Kõju, wanematel lendaks,
 Kõju wendadele läeks,
 Kõju õbedele rändaks,
 Kõju sugulastel jäeks!

Kodu unustaksin waewa
 Mured mälestusest wiiks,
 Tunneks tulewiku taewa
 Pilwist peafemasja priiks.

Kodu naerataksin naljal
 Hulga hõiskajate seas,
 Kodu soowituste maljal,
 Glaks õnnelikus eas.

M. J. Eisen.

57. Armukefele.

Armutene, miks ja mures,
Miks ju süda kurbtuft täis?
Sind ei jäta ma ka surres,
Minu ilus eludis!

Kustuda mõiks kuu kume,
Tähte hiilge taewa teel;
Pimeks minna päikse jume,
Aga mitte minu meel!

Närtšida võib leht ja rohi,
Mitte arm mu südames;
Seda unusta' ei tohi,
Kus sa lõnnid iganes:

Südamesse olen pannud,
Dma südamesse find;
Sellest julle teatust annud:
Miks weel mures sinu rind?

Saada laugel, saada ära
Hirmupilwed hinge maalt;
Dota õnne hilja, wara
Armastuse roosiraalt!

A. Reinwald.

58. Püüdja heitis õnge jõlle.

Püüdja heitis õnge jõlle,
Et ta saaks sealt kala kätte;

Aga kõige päewa sees
Püüdis tühja kalamees.

Alles siis, kui õhtu jõudis,
Kalate weel süüa nõudis,

Njas õnge lõuast läbi,
Hüüdis waljust: „appi-appi!

Armas mees oh lase lahti!
Minul waefel pole mahti!

Ja mis kasu saad sa minust,
Dlen pisute, ja sinust

Loodan armu, elu weel,—
Olgu hale sinu meel!

Mina elan wetewoos.
Kus mull' Jumal elu loos;

Kuiwal maal on surm ja walu.
Ringi mull' weel aastaks elu!"

Mees fiis ütles: — mine wette,
Nasta pärast tule ette!

Siis ma wiin ja keedan find:
Kalapüük ju toidab mind.—

Nasta pärast, päewa peal,
Oli kala jälle seal,

Luli kalda, mehe ligi
Kellega ta kauba tegi.

Kala seisis, hütüdis wees:
„Dled fiin, mu armas mees?

Wõta nüüd ja keeda mind,
Siin ma olen ootan find!

Täna näen weel wetewood,
Homme on mul paljad rood.

Armas on küll elu weel,
Dlen fiiski surma teel!“

Pisut aega mees weel mõttes,
Aga kärnest' fiis ta ütles:

„Armas kala, lasen find,
Sinu truudus noomib mind,

Et sa olid ustaw mulle
Siis mu süda puust ka pole!

Sind ma lasen liisua priiks.
 Kui sind rahwa ette wiiks,
 Ja need sinu truudust näeks
 Ruhu nende häbi jäeks?!"

E. W. Freundlich.

59. Ara ilmal walu kaeba.

Ara ilmal walu kaeba,
 Ara kaeba pisaraid;
 Ilm ei usu, et sa elust
 Nopid ainult ohataid.

Kui ta ilm näeb sinu walu,
 Usu tal on raudne rind;
 Küll ta pillama ja naerma
 Igatahes walmis sind.

Kaeba õhtul kuldse kuule,
 Ütle hõbe tähte, —
 Neil on osawõtlik süda
 Sinu wastu täieste.

Kuldne kuu lööb kahwatama,
 Kurwalt lönnib taewa all,
 Tähed hõbehelgil hülidwad:
 „Looda, õnn weel saadawall!“

D. Großschmidt.

60. Saaniga sõitsin ma jahinal.

Saaniga sõitsin ma jahinal
 Külast läbi kiirega;
 Ara mu finnas siis kadus jeal,
 Lääsin kinnast otjima.

Talusse fiske ma sammusin,
 Wastu tuli neiuks.
 „Neiu, kas nägid üht kinnast maas,
 Üle mulle, hellake!“

Ei ole näinud, — ta kostis mull',
 Tahan teistelt küsida. —
 Neiu mult häbeneles ära läks,
 Pea tuli jälle ta.

— Külamees, keegi ju kinnast ei näind,
 Palun wõtta wastu see! —
 Kinda ma wõtsin ja sõitsin sealt,
 Sinna jätsin südame.

Sõites sealt läbi siis iga kord
 Oli minul äpardust:
 Katta pulk kadus wõi kullus piits,
 Ilka leisin wiivitust.

„Jä, oh kunas mull' talu saab,
 Mil wõin tuua armuk'se?
 Neiu mul löbus ja nägus on,
 Tahab pea mehele!“

Nägu tal naerul, tal walge pea
 Silmad hellad, sinised;
 Mõnuslik mini sest neiust saab,
 Talitab, mis tarwitseb!“

M. Weste.

61. Jõua ju kangelta.

Jõua ju kangelta
 Mere laente laugelta,
 Paadikene, rannale,
 Las' mind armsa rinnale.

Kus kallis, kurdab ja!
 Laene ehk sind laemaga
 Mattis merde magama,
 Surmas sind ju armuga?

Dot, oot, mu tütreke!
 Homme saab ehk peiuke
 Meie randa rändama,
 Soomest siia sõudema.

Küll õhtas neiu rind,
 Waiksiks — jäi ka weepind,
 Wood ja tuule hääledki, —
 Peig ei tulnud ialgi
 Rahwa suust.

62. Lorelei.

Mu meel on nii kurb ja raske,
 Ja walus keeb mu rind,
 Ei suuda ma meelest laske
 Tuttu, mis lohutab mind.
 Dõ jaha ja looja lääb päike,
 Kein tasa woolamas,
 Ja päikese wiimane läige
 Mäe latwu on kuldamas.

Üks neiu nii ime ilus
 Seal kõrge kalju peal;
 Örn kääle tal pilwede wilus
 Kuld juukseid silumas seal
 Reid kuldajel kammil ta silub
 Ja laulu laulab ta,
 Üht laulu, mis wäega võidab
 Küll iga kuulaja.

Üks laewnik kes jõe peal sõidab,
 Ei märka kaljut wees
 Nii nõiduslik laul ta wõidab,
 Et kõik on unustand mees.
 Nüüd tean, et laened on katnud
 Meest kõige laewaga:
 Neid Lorelei woosse matnud
 Dn oma lauluga.

Heine järele D. Grossschmidt.

63. üks ainus ainuke.

Mull mõttes on üks ainuke,
 Üks kallis ainuke!
 Oh kui ma selle piiga saaks:
 Ta on nii wirt ja wiisakas
 Nii wiisakas
 Ma elaks Eedenis.

See tütarlapse tõesti,
 Ma kosiks endale!
 Tal ala lahke meelete
 Ja nägus kui üks maalike,
 Kui maalike,
 Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teda kaugele näen,
 Lõõb puna palgesse;
 Mul süda hakkab põksuma
 Ja wesi weereb filmasse,
 Mul filmasse —
 Ei tea mis lugu see?

Weel reede õhtul wainu peal
 Ta küsis minu käest:
 „Oh ütle mull', mis wiga sul?
 Ei õige lugu ole sul?

Et ole sul?"

Ma oh! 'jin kõigest wäest!

Ma oleks pidand rääkima,
 Oh miiks ei rääkind ma!
 Oh oleksin ma rikas mees,
 Mul süda pisut kergem sees,
 Mul kergem sees,
 Ma räägiks temaga.

Fr. R. Kreutzwald.

64. Just nagu torm.

Just nagu torm ja pilse heal,
 Kui laente lõõgid mere peal,
 Mii kosta sa, oh meestekoor,
 Et rõõmu tunneks wana, noor!
 Rät läbi sa nüüd orust, mäest,
 Täis saagu õh! su ime wäest,
 Ja kõla läbi ilma aul,
 ::: Sa waba Eesti laul! :::

Oh lehekuu nüüd tere sa,
 Oh lilled armsa lehiga,
 Ja oja, jookstes kohinal,
 Te linnud lauldes taewa all!
 Nüüd rõõmuga me rändame
 Küll metsasse, küll murule,
 Kus ilma ilu näeme,
 ::: Mis tekkind tõusule :::

Maailmast läbi lauluga!
 Kus himu eh! seal seisata.
 Me südant lahkest laulame
 Ja magust mõtet meelele.
 Täis meestekoor, kui heliseb,
 Head õnne toob ja rahu teeb,

Seft tõstlem, armsad wennad healt
 Riikid iga toha pealt.

Satsakeelest.

65. Riige laul.

Kus ornad öied õitsemas,
 Seal lendamas, on liblikas,
 Kuid õile wahel ossa peal
 Üks warblane end tiigub seal.
 Ja minu kuldne kallite
 Kui liblikas, kui warblane.
 Noor weri tema joontes keeb,
 Tal tiikumine lõbu teeb
 Riigu, mu kallite, tiigu
 Hellasti tiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Saulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan
 Riigel sind päikseni:
 Kui sind heljumäe silman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Mu kallil ilus jalake
 Ja jalas siidi sukake,
 Mis kena roosa paelaga
 On pealtpoolt põlwe sidund ta.
 Mis nägin, õelsin kallite;
 „Kuis nii?“ ja „kuidas?“ hellake
 Muult küsis — ise kohlunud —
 Ma õelsin: „Kiik ei pea juud!“
 Riigu, mu kallite tiigu
 Hellasti tiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Saulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan

Riigel find päikseni;
 Kui find heljumäs filman —
 Siis näen kui taewaſt wallali!

Kui kewadiſel õhtul ma
 Läen tobu oma kalliga,
 Siis kõige lõbuſam on ſee
 Kui kaenlaſ kiigub kallite;
 Seal weri tuſjub kärmesti
 Ja mõiſtusgi kaob koguni:
 Jah uskuge mind — armastus
 On hea ja magus jooſtastus.
 Riigu mu kallite, kiigu jne.

Sakſa keeleſt D. Groſſſſchmidt.

66. Ifamaa hiilgawa pinnala paistab.

Ifamaa hiilgawa pinnala paistab
 Kodu meil kaunite, kallite!
 Ifamaa ſinawa wõlwita waatwad
 Wilkujad loidud meil oruſſe.
 :: Hoi la, la, la, la, la,!
 Ditſe ja haljenda, eestlaſte maa! ::

Kukulind kaunite kõrwa meil koſtab,
 Aratab illeſſe looduſe:
 Helinal õhub ja healed meil hüüdwad,
 Helinaid ſaadawad ſüdame.
 :: Hoi la, la, la, la, la!
 Ditſe ja haljenda, eestlaſte maa :::

Walwamas ifamaa waini meie wahel
 Looduſes liikuma lennula;
 Elida ei aina wõi wangis ja wiibi, —
 Hõiska ja heliſe õnnes ſa!
 :: Hoi la, la, la, la, la!
 Ditſe ja haljenda, eestlaſte maa! :::

L. Koidula.

67. Rewade on fuulus mees.

Rewade on fuulus mees
 Lahte laulukunsti sees,
 :: Tal on healed ilusad,
 Heale mõnud mõjusad ::
 Kõla, kõla wäike lauluke
 Rewadele tenaste,
 Hüüa üle ilmamaa,
 Üle ilma ilusa!

Seft mu wäike lauluke
 Kõla õige tenaste,
 :: Tea sind kuuleb rewade,
 Kes sind kutjus ilmale ::
 Kõla, kõla wäike lauluke
 Rewadele tenaste,
 Hüüa üle ilmamaa
 Üle ilma ilusa!

A. Grenzstein.

68. Kuldne õhtu päike.

Kuldne õhtu päike,
 Ilus oled sa,
 Kui sa wiimse läike
 Saadad üle maa.

Uratah mu meeles
 Palwe palawa;
 Kuldses loidukeeles
 Ilma tereta!

A. Grenzstein.

69. Rast.

Üks kast meil kaswis dues
 Just maja ukse ees,
 Ja oli lapsepõlves
 Mu armas seltsimees.
 Ja andis wilu, warju,
 Ja mahl mind kosutas,
 Ja kohin sagedasti
 Mu südant rõõmustas.

Kui suureks sain siis pidin
 Ma kasest lahkuma,
 Siis tahtsin wiimast korda,
 Ja all weel istuda;
 Ja lehed kohisesid,
 Kui laulus salaja:
 Jää, sõber, isamaale,
 Siit leiad rahu ja!

Nüüd olen kodund laugel
 Ja mõnda waewa näind
 Ja mõni kallis lootus
 On minul tühja läind.
 Ei kase kohin taha
 Mu meelest kaduda
 Waid kostab mulle kõrwu:
 Siit leiad rahu ja!

R. E. Malm.

70. Zuba kase ladwalt.

Zuba kase ladwalt lehed langwab,
 Kõle tuul käib üle kesamaa...
 Nastakellal rõõmu heal on lõpnud:
 Wiimseid tunda hakkab lõbma ta.

Kena päike, kas ja wäsiind oled?
 Pikkamisi pead ju tõstad sa!
 Kurwalt oma laste peale waatad
 Sügise neid riisub armuta.

Kõrged pilwed nagu hirmust aetud
 Üle maa ja mere lendawad;
 Kurehealed haledasti hüüdwad,
 Rodu poole nemad tõttawad.

Rodu poole! Rodu—magus sõna!
 Süda kannata! Ei sinagi
 Raua enam oota! Rodu poole
 A tsub Isa sind ka wiimati!

L. Koidula.

71. Metsas seisis maasikas.

Metsas seisis maasikas,
 Maasikas nii ilus.
 Poiss läks metsa karjaga
 Bagust paita otsima,
 Leidis marja wilus
 Oh ja magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Ütles poiss: ma nopin sind,
 Maasikas nii ilus!
 Kostis maasik: Lase mind,
 Karjapoiss, ma palun sind,
 Paitjuda weel wilus!
 Oh ja magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Poiss see noppis maasika,
 Maasikas nii ilus!
 Ei ta wõtnud palumist,

Marja warre kaebamist,
 Kuulda puude wilus.
 Oh ja magus maafikas,
 Maafikas nii ilus!

F. Kuhlbars.

72. Miks ja nutad.

Miks ja nutad, lillekene,
 Kupuud sul täis pisaraid?
 Kas ja rasket hingewalu,
 Hellake, ka tunda said?

On sul Gesti pind ka rääkind,
 Waike üö sul teadustand
 Ennemuißtjest rõõmu põlwest,
 Kadund õnnest pajatan'd?

Edsta pead oh õiekene,
 Koit on saanud isandaks!
 Omad terad hiigwalt saadab
 Et nad nuttu kuiwataks.

Kui ta lõuna walgust paistab
 Üle õitswa isamaa:
 Oh kuis tahme tall' tänu,
 Dis, siis wastu õhkada!

L. Koidula.

73. Meil aiaäärne tänawas.

Meil aiaäärne tänawas,
 Kui armas oli see,
 Kus kasteheinas põlwini
 Me lapsed jookšime.

Rus ehani ma mängisin
 Küll lille, rohuga,
 Rus wanataat kae kõrwal mind
 Tõi tупpa magama.

Küll üle aia tahtsin siis
 Ta kombel waadata!
 „Laps oota,“ kostis ta, „jee aeg
 On kiir küll tulema!“

Aeg tuli. Maa ja mere peal
 Silm mõnda seletas, —
 Ei poolt nii armas polnud seal
 Kui küla tänawas!

L. Koidula.

74. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
 Rus warjul truudus, arm ja õnn,
 Kõik, mis nii arw siin ilma peal,
 On pelgupaika leidnud seal.

Kas ema südant tunned sa?
 Nii õrn, nii kindel, muutmata
 Ta sinu rõõmust rõõmu näeb
 Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikumat
 Auu, kiitust, sõbrust tunda saab,
 Kui kõik sind põlgwad, wihtawad,
 Kui usk ja arm just langewad.

Siis ema süda ilmsiks läeb,
 Siis weel üks päik sul üle jääb,
 Rus nutta julged igal a'al,
 Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd kallist südant kaot'sin,
 Mis järel nuttes leinasin,

Aeg andis teist mull' tagasi:
Ei ema südant — iialgi.

L. Koidula.

75. **Orn ööpik, kuhu tõttad sa,**

Orn ööpik, kuhu tõttad sa
Küüd lahkel lehekul?
Kas mõisa aias hõisata
Sa tahad roosipuul?
Wõi metsas torel toomingal
Saab hüüdma sinu suu,
Kui tähed hiilg'wad taewa all
Ning walgust' walab tuu?

Ei mõisa aias hõisata
Wõi laulu minu rind,
Sest wanemate werega
Dn wäetud see pind!
Ka metsas torel toomingal
Ei hüüdma ja mu huul
Waid talupoja afna all
Seal pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis suine öö,
Siis laulan talle ma,
Et unuks meelest päewatöö,
Jääks rahul magama.
Kõik öö siis healed heljuwad
Ja kauni lambri sees,
Ning unenäod ilusad
Dal seiswad film'e ees.

Kui aga taewas kumab loit,
Ja kaob pime öö,
Siis lauldes tõuseb priius loit
Ja waob orjapäev,

Gest idataewa serwalla
 Ja näha koidu tuld,
 Ja uuel ilul särama
 Ebb Gestti oma muld!

G.

76. Tule nüüd, tule nüüd hõiskama.

Tule nüüd, tule nüüd hõiskama,
 Oh sõbrake, ühes minuga!
 Rõlugu, elagu lauluheal
 Nii ma kui mere peal.

Jah, ilm on ilus, heal on hea
 Hind on rõõmus, soe on pea,
 Reha kerge nii kui kuul,
 Zalg nii tuline kui tuul.

Oh kui kaunist linnukesed laulwad,
 Süda hakkab hüppama!
 Kui mu kõrwad ial seda kuulwad,
 Läheb suu mul helisema ka.

R. A. Hermann.

77. Kulb rannake.

Kulb rannake!
 Mil jõuab laem su kaldale?
 Ju wara kalli koiduga
 Su poole wõtsin purjuta
 Ei weel su kaunist kallast näe
 Siit üle kõrge laene mäe.

Kulb rannake!
 Mil jõuab laem su kaldale?
 Weel ilka wõbra ilma piir,

Ei läigi ranna finiwiiir
 Sealt üle elu-mere wee,
 Kus löpneb minu laewa tee.

Kuld rannake!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Ma õhtan siin kui wäsiind lind,
 Et waitne elu-mere pind,
 Ei tuul mu laewa lendes a'a,
 Ei mina weelgi randa saa!

Kuld rannake!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Küll õhtu päikse paiste käes
 Sind wete wirwenduses näets,
 Dh siisgi raske, wilets järg,
 Sest tee on hirmus piff ja märg.

A. Reinwald.

78. Pruudi pärg.

Me pruudi pärga punume,
 Sull' kaunil' roofi lillil'
 Ja tantfule sind jaadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 Ilus haljas, ilus haljas
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Mul aias kaswab kauniste

Küll mirta mitmet sugul'
 Kus wiibib armas peiuke,
 Kas neist ei peeta lugu?
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Pruut tetras seitse aasta teeb
 Kuldlõnga wärtnal walmis,
 Kui hebemed nii peenil'jed

Ta ehted tudus, palmis.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg.

Kui seitse aastat mööda said,
 Siis tuli koju peiu,
 Ja et ta pulmad kaasa tõi,
 Meilt pärja pärib neiu.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.
 Rahwa suust.

79. Surmani.

Sind surmani küll tahan
 Ma kalliks pidada
 Mu õitsew Gesti rada,
 Mu ilus isamaa!
 Mu Gesti wainud, jöed
 Ja minu emakeel,
 Leid kõrgeks kiita tahan
 Ma surmatunnil weel!

Kuis, maa, nii hellalt kannad
 Su lapsi käte peal,
 Keil annad leiba, katet
 Ja wiimast aset weel!
 Lõest', armsam on mul olla
 Su põues, Gestimaa,
 Kui wõõral pinnal õnnes
 Ja auus elada!

Kuis on su pojad wagad,
 Nii waprud, tugewad,
 Su tütreid nagu lilled,
 Nad õitswad nägusad,
 Ja sinu tuul ja päike

Sind õnnel hoiavad,
Ja kõrge lotka tiivad
Kuis hellalt kannavad!

Ja tihti siiski leian
Su filmas pisaraid!
Mu Gestimaa, oh looda,
Küll ajad muudavad!
Meil tulewased tunnid
Weel toowad kinnitust!
Käi kindlalt! nõua õigust!
Aeg annab arutust!

L. Koidula.

80. Üksinda.

Üksinda, üksinda
Bean wõõrsil rändama!
Pisar läigib leinalaugel,
Kaunis isamaa on kaugel,
Kaugel ilus isamaa.

Isamaa, isamaa!
Millal saan su pinnale?
Millal paistwad sinu mäed,
Wõtavad kaisju sinu käd,
Kes sind ootab nutuga?

Nutuga, nutuga!
Bean wõõrsil rändama!
Ei jiin emakeelt ma kuule,
Ei mu mõte lusti luule:
Kaugel helde emakeel!

Emakeel, emakeel,
Minult sinul ema meel!
Wõõral keelel pole wõimu,

Pole lõbust laululõimu:
 Wõõras keel on armuta?

Armuta, armuta,
 Pean wõõrsil rändama!
 Ei mind löida wõõras ilu,
 Wõõras päiksepaistus, wilu:
 Arm on ainult kodumaal!

Kodumaal, kodumaal!
 Seal ma rändan rõõmu ra'al!
 Seal mul lahked laulud liik'wad,
 Pillenupud nurmel liik'wad,
 Ditswal aasal ilusal!

A. Grenzstein.

81. Serenade.

Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Oh kuule minu healt,
 Mis igatsuses nii põlewal
 Sind hüüab une pealt:
 Oh näita peakest, ma ootan sind,
 Ma palun, kallim, oh kuule mind;
 Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Oh kuule minu healt!

Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Nüüd ärka üles ja
 Sest täna hommikul ilusal
 Sull õnne soowin ma!
 Kas põlgab armastust sinu rind,
 Ma seisjan lauldes nagu lind:
 Mu kallim, lambrisjes j. n. e.

Mu kallim, lambrisjes ülewal
 See laul on otsas ju,

Ja ainal su peate nähtawal, —
 Mu õnn on otsatu:
 Jah, sulle, kallim, tujuk mu rind,
 Oh tule alla, ma ootan sind;
 Mu kallim, kambrikses j. n. e.

* * *

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt:
 Ja ainal pole weel nähtawal —
 Ei ärka une pealt;
 Müüd usun, kallim ei armasta mind
 Ja otsatas walus lõhkeb rind:
 Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt!

Wiimane salm lauldakse
 kui neiu ainal ei ilmu.

82. Jumalaga jätma pead.

Jumalaga jätma pead
 Oma sünnikoha maad,
 Kus sul õnnes õitsesiwad
 Lapsepõlwe lille raad.

Jumalaga jätma pead
 Gesti niidud nägusad,
 Kus weel meelespea lilled
 Ornas ilus õitsesiwad.

Jumalaga jätad muru
 Kus lord mäng'sid lapsena,
 Ja siis hakkad tõsist elu
 Kaugel rajal katsuma.

Jumalaga Gesti taewas,
 Gesti päite, Gesti tuul;
 Jumalaga hüüab kõigil
 Wiimast lorda sinu huul.

Jumalaga sulle sõbrad
 Ühes looris hüüawad,
 Kõige õitsewamat õnne
 Eluuteele soowivad.

Pea meeles sünni-lohta
 Noore põlwe sõbru ka,
 Ja su õnn seal laugel rajal
 Jäägu ikka õitsema.

D. Großschmidt.

83. Waprad wennad.

Waprad wennad, kallid kaimud,
 Õrnad õksed,
 Tõstlem pead weel muistsed waimud,
 Taara taimel'jed!
 Kuulge kuidas kaasil lajab
 Taara mäela,
 Wanemuine wõitu ajab
 Sme wäela.
 Taara mägi õitseb ilus,
 Sala sahnal,
 Wanemuine wõsa wilus
 Kõõmu tuhinal:
 Pindal weime wakka walmib
 Kallil kaasale.
 Rahwal rikkus krooni palmib
 Laia laenella.

Waatkem Gesti poege filmas
 Priius sätendab,

Müüdsse Gesti waimuilmas
 Lehtkuu naeratab!
 Zuba lööwad pungad lahti
 Hariduse puus;
 Oh mis ilus walgust wahti
 Päewa tõusu juus!

J. Kotalia.

84. Kas tunned maad.

Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt
 Käib Lääne mere rannale,
 Ja Munamäe metsalt, murult,
 Käib lahke Soome lahele?
 See on see maa, kus minu häll
 Kord tiikus ja mu isabel.
 Sest laulgem nüüd ja ilka ka:
 See ilus maa on minu isamaa!

Siin teretawad metsa ladwad
 Nii lahkest järwi, rohumaid;
 Siin taewa wihmal orus wõrsud
 Ja päike paistab wiljapäid.
 See on see maa j. n. e.

Siin kaswab Gesti meeste fugu
 Ja sammub wabadusele.
 Siin kaswab priskest Gesti neiu
 Ja sirgub Gesti peiule.
 See on see maa j. n. e.

Siin tõstab rahwas põllu rammu
 Ja matab endist wiletsust;
 Siin püüab rahwas waimu walgust
 Ja wüidab endist pimedust.
 Oh töotage südamest

Me mehed olla igawest,
 Ja laulgem nüüd ja lõpmata:
 Sa kofu, kaswa, kallis kodumaa.

M. Weste.

85. Kui Kungla rahwas.

Kui Kungla rahwas kuldse! a'al
 Kord istus maha jõõma,
 Siis Wanemuine murumaal
 Läks kandle lugu lõõma.
 :: Läks aga metsa mängima,
 Läks aga laande lauluga, ::

Sealt jaiwad lind ja lehepuu
 Ja loomad laulu lugu;
 Siis laulis mets ja mere juu
 Ja Eesti rahwa sugu.
 :: Läks aga metsa jne.

Siis kõlas kaunist laulu wiis
 Ja pärjad pandi päha,
 Ja murueide tütreid siis
 Sai Eesti rahwas näha.
 :: Läks aga jne.

Ma laulan mädal, mäe peal
 Ja õhtu hilja õues,
 Ja Wanemuise kandle heal
 See põksub minu põues.
 :: Läks aga metsa jne.

F. Kuhlbars.

86. Üles, üles.

Üles, üles, hellad wennad!
 Üles, üles!
 Sõidame nüüd sõorumäele
 Üles, üles!
 Seal me rõõmu rõkatame.
 Üles, üles!
 Paulu lahket lafsutame.
 Üles, üles
 Seal me sõõme sõsterida.
 Üles, üles!
 Paugutame pähkelida.
 Üles, üles!
 Seal on meeled meelitsemas.
 Üles, üles!
 Südamed seal sütinemas.
 Üles, üles!

Rahwalaul.

87. Minge üles mägedele.

Minge üles mägedele,
 Tuule õrna õhule!
 Waatke, alla oru põhja
 Üle lille hiilguje!
 Waatke kuidas oja keerleb
 Läbi luha läikiva!
 Ja siis hüüdke alla orgu:
 ∴: Flus oled ifamaa! ∴;

Waatke metsad pilwe poole
 Lõistwad latwu uhkuses!
 Ruulge kuidas kaarik lohab
 Lehtawates lehtedes!
 Waatke jõed, järwed läikwad

Metšas wirwendufega!
 Ja siis hüüdke üle metša!
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

Waatke rohke rufis hällib
 Uhle nurme nõlwadel!
 Tõu-wili töotab anda
 Nohtet saati sügisel!
 Wiljapuude okste otsas
 Hiilgwad anded iluga!
 Ja siis hüüdke üle nurme:
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

Waatke karja lusti-pidu
 Leherikkas lepitus!
 Kuulge karjalaste laulu
 Wastuhelkjas wõsitus!
 Waatke, kuidas kõrgel wõlwil
 Täewas helgib sinaga!
 Ja siis hüüdke üles poole:
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

M. Weste.

88. Mu isamaa armas.

Mu isamaa armas,
 Kus sündinud ma;
 ∴; Sind armastan ma järgest'
 Ja kiidan lauluga! ∴;
 Ei seedrid ei palmid
 Ei kaswa me maal;
 ∴; Meil siiski kenad männad
 Ja kuused kased ka. ∴;

Ei hõbedat, kulda
 Ei leida siin maal.

∴: Meil wilja kandjat mulba
Dn leida igal pool. ∴:

Dh õitse weel kaua,
Mu isade maa!
∴: Sa maa kus palju wahwust
Ja waimuwara ka! ∴:

Su hoolets end annan
Ja truits sulle jään,
∴: Kuni ma lord ka suren
Ja oma hauda lään! ∴:

F. Kuhlbars.

89. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm.

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
Kui kaunis oled sa,
Ei leia mina iial teal
See suure, laia ilma peal,
Mis mul nii armas oleks ka,
Kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitand
Ja üles kaswatand:
Sind tänan mina alati
Ja jään sul truits surmani!
Mul kõige armsam oled sa,
Mu kallid isamaa!

Su üle Jumal walwagu,
Mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja!
Ja wõtku rohkest õnnista,
Mis iial ette wõtad sa,
Mu kallid isamaa!

J. W. Jannsen.

90. Priius, kallis anne.

Priius, kallis anne,
 Taewa lingitus:
 Kõige õnne kanne
 On su walitus;
 Kus sind pole leida,
 Seal on wiletus:
 Meie poole heida,
 Kallis warandus!

Ei küll pane tähel'
 Sind weel kõik maailm;
 Weel on mitmel mehel
 Süda julle külm.
 Siiski pean mina
 Wäga kalliks sind
 Sest et päästsid sina
 Drjapaelust mind.

Gesti wennad, armsad,
 Teil on priius läes,
 Olgem wahwad, warmjad
 Seda pruukides,
 Edasi oh jõudkem
 Suure hoolega
 Waimu priiust nõudkem
 Kõige elu a'a.

Waimu priiust nõudkem!
 Ütlen ükskord weel,
 Selle poole jõudkem
 Kärmsast' tiirel teel:
 Jätkem, wennad, maha
 Endist rumalust,
 Arge tahtkem paha,
 Nõudkem õpetust.

Rüü see orjapöli
 Mis lord waewas teid
 Wäga hirmus oli.
 Siisgi ütlen nüüd:
 Numaluse paelad
 Hirmsamad on weel,
 Peastke omad laelad
 Lahti neist ja meel?

R. A. Hermann.

91. Wäike postimees. 123

Rui rõõmus on mu meel!
 Kuis lustil laulab keel!
 Ma rändan mööda ilma,
 Ei tarda sooja, külma;
 Kord olen siin, kord seal
 Ma oma reisi peal,
 Ja ikka hüüab mu heal:
 Ma olen väike postimees,
 Maailm on lahti minu ees,
 Hallii, halloo, hoi lallalla!
 Dn lahti minu ees.

Ras kena kewade,
 Eht sume sügise,
 Ras juwi eht ka tali,
 Rui külm on wäga wali,
 Mul ikka rõõmus meel
 Dn oma pikal teel,
 Ja seeka hüüab mu keel:
 Ma olen rõõmus postimees,
 Maailm on lahti minu ees,
 Hallii, halloo, hoi lallalla!
 Dn lahti minu ees.

Kui mina rõõmsaste
 Kord jõuan lülasfe,
 Siis kõik mull' ruttab vastu
 Ei taha mööda lasta:
 Mul kirjad, pakid peal
 Need teevad rõõmu seal,
 Ja wahel hüüb mu heal:
 Ma olen wäike postimees,
 Maailm on lahti minu ees
 Hallii, halloo, hoi lallalla!
 On lahti minu ees.

Kui mul on otsas tee
 Ja jõuan kodusse,
 Siis naine vastu tõttab,
 Mu riided seljast wõtab,
 Siis krigil rõõmus meel;
 Et olen elus weel,
 Ja seeka hüüab mu keel:
 Ma olen rõõmus postimees,
 Maailm on lahti minu ees.
 Hallii, halloo, hoi lallalla!
 On lahti minu ees

Kui ükskord suren ma,
 Eks kõik mind mäleta,
 Ma püüdsin õigust ilmas
 Küll iga mehe filmas;
 Mu haud siis seisab seal,
 Ja ristil kiri peal,
 Mis ise soowis mu meel:
 Siin hingab wäike postimees
 Nüüd rahul waitse hana sees
 Hallii, halloo, hoi, lallalla!
 Nüüd rahul hana sees.

92. *Saua laul*

Siin ja waitſes rahus
 Ilmawaewast lahus
 Leidſid wiimſe aſeme!
 Laugelt woolab ſilmaweſi,
 Kui me õits'waid õiekeſi
 Sinu hauda puistame.

Ilma häda, mure,
 Et ſu waituſt tule
 Siia tial ſegama;
 Wiimſeid terwituſi ſaates,
 Saua äärelt alla waates
 Katame ſind mullaga.

Haud on finni pea,
 Sul on armas, hea
 Hingata nüüd ſelle ſees:
 Meie laulud, meie lilled,
 Wiimne muld ja pühad palwed
 Kاستetud on ſilmawees.

Hinga, hinga rahus,
 Kõigest waewast lahus
 Warjul elutormi eest.
 Saua ümber põlwitame,
 Uhes koos weel palwetame,
 Kutame ſind ſüdameſt.

Ainetel D. Gr.

93. *Poifike mägedelt.*

Sa taewa ſina ligidalt
 Weel tulid hiljuti,
 Mis ſundis kurwalt kaebama
 Su waest ſüdanit nii.

Head teed, head teed,
 Nüüd igawest
 Mu kullakene mägedest.

Nüüd ütlen oma lauluga
 Sull' „Zumalaga“ ma
 Ja fuigi kurwalt waikis suu,
 Mull fiiski armas ja
 Head teed ja n. e.

Ja liimulesed koburaalt
 Nüüd nõudwad järjeste
 Kus wiibib lõbus karjapois,
 Me kallis sõbrake.
 Head teed ja n. e.

Ma seisjan mõttes: kaugele
 Nii laua waatan ma:
 Ah wõitfin uue ihaga
 Ma ju eest sureda
 Head teed ja n. e.

94. Oja ääres.

Oja ääres puude wilus,
 Villerikka aasa peal,
 Leidfin lille, mis nii ilus
 Ei teist sarnast polnud seal.

Must lille ihaldades
 Lähemale läksin ma,
 Rätt ju wälja firutades
 Teda tahtsin noppida.

Alga rohust roomas wastu
 Mis ja ütles minule:
 „Ara lähemale astu,
 „Ei see õitse sinule“!

95. Pupsi.

(Duett).

- P. Wind nimetasse Pupsi
 Kõik aeg mis mäleta,
 Ka siis kui wälene juppi
 End toitsin ammega.
- L. Ta olnud just kui porgand
 Nii kena ümarik,
 Ja naistel silma torgand
 Nust nagu päkapikk.
- P. Kui juuremaks ma saie
 Ja kaswin pikemaks.
- L. Tal lapse nime jäie.
 Ta Pupsiks nimetaks.
 Küll pikusest jäi puudu,
- P. Kuid tõhust paks kui parm
 Ja talle ühte loodu,
 Siis woolas naiste arm.
 Nad talle hüüdsiwad,
 Ja teda püüdsiwad:
- P ja L. „Pupsi, mu filmaterake;
 Pupsi, maailma kerake;
 Pupsi, pup, pup, pup, Pupsi,
 Ara naljata,
 Küll armas ja!
 Pupsi, ja magus kui kompsel,
 Pupsi, ja nagu pörtsa pekk!
 Pupsi, pup, pup, pup, Pupsi,
 Ei naljata,
 Waid ütle ja,
 Mtu omaks jaa.
- P. Kuid ma neid meelituisi
 Ei wõtnud kuulata,

Waid olin nagu fusi,
 Neil hambaid näitsin ma.

L. Ja tõesti upsak oli
 Ja külm kui purikas
 Kuid talle tund ka tuli,
 Mis teda sulatas

P. Seesama oll to plika,
 Kes minu võrku sai;
 Nii luiskas tema ikka,
 Kas ta wist wastu ai.
 Kui nägin kui ta tantsis,
 Lõi süda hüppama
 Ja kui ta kätt mull andis
 Võles sees kui hagana.
 Ja kui ma laulu löin,
 Siis sulas ta kui wõi:

P ja L. „Pupsi mu filmi terake ja n. e.

P. Müüd oleme me paaris
 Joht mina temaga
 Ei naised enam kooris
 Mind Pupsiks nimeta.

L. Tob keegi ärgu tehku,
 Tal filmad fratšin peast
 Ma igat üht a'an plehku
 Ja wõitlen mehe eest.

P. Müüd oma Pupsi nime
 Ma ära pärandan,
 Sest ju üks wäikene ime
 On taband meie man.
 See minu moodu jupsi
 Nii kena ümarik,
 Saab nimelt nime Pupsi,
 Mis wäga mehelik.

Me rõõmsad wanemad
Laulame mõlemad:

P ja L. „Bupsi, mu filma terale,
Bupsi, maailma terale, 12

Bupsi, pup, pup, pup, Bupsi

Di jonni a'a,
Küll armas ja.

Bupsi, ja magus kui Lompfel,

Bupsi, ja nagu pörša peff,

Bupsi, pup, pup, pup, Bupsi,

Di jonni a'a;

Jää magama,
Et pekja ei saa!”

96. Laenuik.

Üks laenuik jõudis
Ja taldale jõudis
Küll laenete wäest,
Kuid laene läib kõrgel.
Pea tormide wörgel.
On nõrkumas jõud.

Mu Issanda hoolde
Ja wette woolde
Annan ma end
:; Pea wette wood seal siis kandsid
Ja õrnaste, hellaste pandsid
Ja õitswa rannale :;:

M. Lüdig.

97. Tuljak.

Terwe wald oli kofku aetud,
 Ribellond kofku kutsjutud,
 Külalisi iga feltsi,
 Mõisa herra prouagagi palutud.
 Tõnni parajam peiu,
 Kosind Mannitese endale,
 Manni, nobe neiu,
 Läheb Tõnnile mehele.

Pulmapidu ülitore:
 Wiina wiiskümmend waati,
 Pulmakraami kofku toodi,
 Nõnda palju kui saadi.
 Poisid, waadake,
 Et ei joo end purju te
 Neiu, karsled ka!—
 Muidu teist küll naist ei saa.

Parta, anesid praeti
 Üle tuhande ära;
 Terwe trobitond püsijii
 Pulma auls teeb lära.
 Hoi, ha, pillid ka
 Pange juba hüüdema!
 Trai ra, trallala!
 On aga mehed mängima.

Wennad, weeretage Wiru waltsi,
 Meie tahaks minna tantjima;
 Tublist' helistage tuljakutantji,
 See paneb were lihama.
 Hurraa, Tõnni taat wiis
 Manni memme tantjima
 Hõissa, elada
 Laskem noori, wanu ka!

F. Karlson.

98. Kus ja käisid, wennakene.

Kus ja käisid wennakene,
 Öhtu õhul hellal,
 Enne õhtut, enne eha,
 Kõlilewal kellal?

Käisin wenda waatamasja
 Wilja wiimsel wihul
 Kubusida lõitemasja
 Kiirel tööde kihul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Kena luha keerul,
 Enne õhtut, enne eha,
 Päewa walge weerul?

Käisin õde aitamasja
 Luhal, niidu lõpul,
 Saadu loomas, seademasja
 Heinalisi õpul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Pärast päike loojal,
 Pärast õhtut, eha ilul,
 Öösel, rahu toojal?

Käisin, kaunis küsijate,
 Armuteje aasjal.
 Rikkal rinnal, tulewasel
 Kallil, kaunil kaasjal.

A. A. Hermann.

99. Me teretame kõiki.

Me teretame kõiki nii lahkesti nüüd,
 Me healitjeme, süda täis rõõmu ja hülid!
 Ei mõtle meie häda ei kurbtuse peal
 Kui helisebes kõlab meil laulmise heal.

Tere, tere, laulja linnuke aasa peal!
Tere, tere, lahke kena ilus ilm!

Dh tere lauljad!
Dh tere kuuljad!
Dh tere kõik les keelitsen'd,
Dh tere, isa!
Dh tere, ema:

Tere, tere õde ja wend!
Tere, metsad, orud ja mäed!
Tere, laulu, loomuse wäed!
Tere lilled, lehed ja puud!
Tere, ka wainud ja nurmed ja muud! "

R. A. Hermann.

100. Noorus kaob rutuga.

Noorus kaob rutuga,
Kewade läeb mööda.
Wanadus saab tulema,
Talwe kätte jõudma.
Päew läeb päewa järele,
Noorus kaob kiireste
Wanaduse warju.

Kus on need les enne meid
Noored on kõik olnud?
Wanadus on muutnud neid,
Ehl ka hauda kannud,
Pea on kõik kadunud
Muldä maha maetud
Ja kõik pörmuks saanud.

Meie kallid wanemad
Kes meil olid armsad,
Surnuatal puhkawad

Zuba mitu aastat;
 Meiegi ka nendele,
 Lähme pea järele,
 Kus on jäädam rahu.

101. Waata, lilled wärisewad.

Waata, lilled wärisewad
 Ohtu wilu tuule käes,
 Hinged walust kärisewad
 Kui on lahkumine käes:
 Oh jää mul ja, mu süda wait,
 See olgu sinu armsam puhke paik!

Ei jeal wõeral kohal laugel
 Znimejed ole head,
 Pisar seisab tihti laugel,
 Kus ja mõttes seisma jääb:
 Oh jää mul ja, mu süda wait.
 See olgu sinu armsam puhke paik!

102. Kui wärawast wälja.

Kui wärawast wälja me astsime,
 Siis tuli meil wastu mu tuule:
 Ja piimawalge põsk läks punaseks
 :: Kuis woolas siis weri mu südames ::

Kui minnes weel ümber pöörfin ma
 Ja nifutas terwist mull' peakesega,
 Kui õis mis õitseb kewade wäes
 :: Ja rätik, mis lehwis tal walgemas lääes ::

Ma tõstsin kübara kõrgele
 Ja hüüdsin: elagu hellake,
 Ja andis mull' kätt ja soowis weel:
 :: Mul õitsewat õnne mu tulewal teel ::

Ma sammusin nüüd maanteel, mäe peal
 Ja külasse tungis mu hüüdja heal
 Siis laulsin ma leetiwast südamest:
 ∴ Sind kaitsku suur Jumal mu kallikest ∴

Rahwa juust.

103. Meiu nii lõbus.

Meiu nii lõbus, nii lahke ja noor,
 ütles: „Ma armastan sind!“
 Sõprusest laulis siis lindude loor,
 Kergeste lerkis mu rind.

Möötmata kiirusel mööda läks aas't,
 Armastus endiseks jäi.
 Rõõmsaste laulis siis lindude loor,
 Taewas ka lahtiseks jäi.

Meiu nii lahke, nii lõbus ja noor
 ütles: „Oh unusta mind!“
 Kurbtusest laulis siis lindude loor:
 „Tema on jätnud nüüd sind!“

Zial, ial ei unusta sind,
 Unusta sina kui saad:
 Surmani sinule tulsu mu rind —
 Teistel ei ole seal maad.

Rahwa juust.

104. Hellad wennad.

Hellad wennad, astkem koku
 Lustipidu laua ümber;
 Tõstkem klaasid, tõstkem toobid,
 Lastem priiust elada.

Pappsepõlwe ladus lootus
 Mis mu kaisus enne kaswas
 Mängimisel vehmel murul:
 Urka jälle ülesse!

Laena julgust, laena jõudu
 Targa tööde toimetusel'
 Bahwusta sa meie waimu
 Õnnistuseks isamaal'.

Hellad wennad, tõstke toobid,
 Nende meeste auuks, õnneks,
 Kes on tähtsa tegudega
 Gesti põlwe parandand.

Hellad wennad, joogem jälle
 Neile heldeil emadele,
 Kes on kannud kangeid poegi,
 Kaunid tütreid fiigutand.

Joogem noorte neiudele
 Tühendeles kannud, toobid,
 Kübart kergitades kõrges:
 Gesti neiud elagu!

Täitkem toobid ääre taja,
 Andkem ohwrit Gesti mullal,
 Mis on mustsel ajal joonud
 Bahwa Gesti meeste werd.

Joogem rõõmsalt jälle wennad,
 Gesti weel elab Gesti fugu,
 Kaswateleb kangeid poegi. —
 Gesti fugu elagu!

M. Weste.

105. Sädamete waras.

Siin kuulutame kõigile,
Et eila tuli pidule
Üks neiu, kes küll süüta näib.
Kuid südameid ta wargil käib.

Ta eila weel neid ära wiis,
Kes teab kuhu kadus siis.
Kuid nende tundemärkidest
Wõib ära tunda neiukest.

Ta juuksed kulla karwased
Ja filmad taewa sinised,
Tal puna palged mahedad
Ja hambad walged tihedad.

Suu weike, walmis musule,
Ja rinnad tõuswad kõrgele.
Jalg seitsme tolli pikune,
Ja käsi pehme, siidine.

Ta kerge käik on ilu täis
Ja kuninglik ta tore seis.
Ta pilgus arm ja igatsus,
Lõest tal on ingli sarnadus.

On märgiks midagi weel muud.
Kui waras naerule jäeb suud,
Siis sedamaid ta palgetest
On näha tahte lohukest.

Küll igamees sest ise näeb,
Kui kardetawaks tema saab:
Ei üksi noorte poistele,
Ka wanadele meestele.

Seepärast kõigi palutaks:
Kes teda leiab illesse,
See plüüdku armu paeltega
Ta jäädwalt kinni pidada.

Need, kelle südamed ta wiis,
 Et need saaks omad kätte siis.
 See mees, kes kinni püüdnud ta,
 Saab warastada warast ka.

Meiuksese albumist.

106. Wennad, wõtkem wahwast laulda.

Wennad, wõtkem wahwast laulda,
 Laulgem rõõmsast südamest!
 Mets ja maa ja meri kõlab,
 Kõlab lahkest lauludest.

Mis wõib mõnufam weel olla,
 Mõnufam kui laulu heal!
 Laulgem õues, laulgem laanes,
 Laulgem Eesti kingu peal!

Eesti laul, ja kõla waljust,
 Üle metsa, üle maa,
 Pikkusel pimel, kurjal ajal,
 Elu küünal ole sa! —

Oh, et ära läinud wennad,
 Pööraks jälle tagasi,
 Seaks laululõngad ühte,
 Mis on läinud laiali! —

J. Kuhlbars.

107. Jaani-õhtu laul.

Jaani õhtul tule juures
 Nägin ma sind kiige peal,
 Seal ma kuulsin mitu laulu,
 Kuulsin sinu kallist healt.

Ei sa läinud minu mõttest
 Ei mu süda jätnud siind,
 Mina soow'jin kõik see hõbe:
 Armastaksid sina mind!

Kui sa mulle lätt ei anna,
 Siis mu elu ots on läe'
 Ei mu film ei enam nuta,
 Ei mul paista enam päe'!

Pilliga sind wiidi koju
 Koku läks siis igamees,
 Üksi jäin ma kiige juurde,
 Olin suure mure sees.

Rahwa suust.

108. Pühajärve laul.

Metsa keskel kenaste:
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Seisab Pühajärvele,
 Tuli, tuli, tuli, oho,
 Laenekesed ladusad
 Lõbusaste laulwad:
 ::Oh ja Pühajärvele,
 Ei too ja troosti küll minule;:

Lõuseb kuu seal taewa all,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Laulab kaldal linnu suu:
 Tuli, tuli, tuli, oho.
 Imelise healega
 Südant täidab rõõmuga:
 ::Oh ja linnu laulu heal;
 Ei too ja troosti küll minule;:

Järwe kaldal künka peal,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Minu arm see elab seal;
 Tuli, tuli, tuli oho!
 Tema peale mötlen ma,
 Järwe kaldal palwega:
 Oh kui armas, õnnis see,
 Kui muju andis ta minule.
 Oh kui armas õnnis see,
 Minu haige süda on terweks jaand!
 Rahwa laul.

109. Noorus on ilus aeg. . .

Pea õitswad roosid, pea õitswad lilled,
 Pea õitseb lill „Ara unusta mind.“
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg —
 Noorus ei tule ial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei ial tule ta —
 Noorus ei tule ial tagasi!

Meil kaswab wiinapuu, kellel on marjad,
 Aust jookseb wälja magus wein.
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg,
 Noorus ei tule ial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei ial tule ta,
 Noorus ei tule ial tagasi!

Rahwa laul.

110. Emajõe laeneid mööda.

Emajõe laeneid mööda
 Viigleb lahke laewuke,
 Kiigub, liigub, sõuab, jõuab,
 Sõudjad laulwad rõõmsaste.

Jõe kallal haljas, õitsew,
 Wette waatab lillele.
 Kaugelt waatab kaunis mõisa
 Alla jõe kaldale.

Kaldal kõnnib nägus neiu,
 Hellast pilku heidab ta
 Kõhu peale, lille peale,
 Laewukele peale ta. . .

Olgu peale, jäägu peale,
 Jäägu mõisa herrale,
 Aga selle neiu noore —
 Wõtaksin ma omale.

M. Weste.

111. Kui kallist kodust.

Kui kallist kodust läksin
 Ma kurwalt kaugele,
 Siis ütles kase warjus
 Mull' hella neiute:
 „Kui selge kui see hallik,
 On minu armastus,
 Siit käib küll õhtu õhul
 Su järel' igatsus!“ :::

Ma nägin mõnda kaskle
 Ja mõnda hallikat,
 Ma nägin mõnda neidu
 Mull' naeratellewat:

Ei olnud kask ei hallik
 Nii armas ometi,
 Ei waatnud wõeras neiu
 Nii õrnalt ialgi. :;

Kui laugelt jälle koju
 Ma rõemul rändasin,
 Ja hallikat ja kaste
 Ma jälle terwitin:
 Kask oli ära kuiwand
 Ja hallik mudane,
 Mu neiu oli läinud
 Ju teise kaenlasse.

M. Weste.

112. Oh wõiksin ma linnutiivul.

Oh wõiksin ma linnutiivul
 Su juurde lennata:
 Ma wiibiksin ehawitiivul
 Su kõrwal õnnela.

Su koduke käigiks laugel,
 Sa ise filmale:
 Su lahust on rõõmu mull laugel
 Ma õhkan saigeste.

Ehk waataksin üles taewa,
 Ka ingel ilmuks eel:
 Ei waigistaks ingel waewa,
 Mils mure paelus meel.

Üks ainus mu turbtust kaotab,
 Üks ingel inime:
 Kui armuga hellalt waotab
 Mind oma rinnale.

Oh jõuaksid tuuletiivul
 Need tunnid tulema,
 Siis wiibiksin eluviivul
 Ja kaafas õnnela!

J. Bergmann.

113. Tule, tule, tuike!

Tule, tule, tuike,
 Kuku minu kaenlasse!
 Rõõm sind täitku
 Mulle näitku
 Sinu film end lahkeste.

Kohkeste end rõõmustan,
 Kui sind ial näha saan;
 Sinu ligi
 Tööd ja higi
 Walu, waewa unustan.

Iga päew mu ihaldus
 Sinu järele on uus.
 Sind ma nõuan,
 Sulle jõuan
 Sinu on mu armastus;

Sinust mõtleb minu meel,
 Sulle laulab lustil keel;
 Päewal, öödel,
 Seiful, töödel
 On ju pilt mul silma eel.

Kui siis mulle tuled ja,
 Kaenlasse sind wotan ma!
 Oh ja wilu,
 Seda ilu
 Siis mu õnn on olfata!

R. A. Hermann.

114. Ole kindel!

Tehku wähest mured tustu,
 Püütku sihilt heita meest;
 Ara iial laota usku
 Takistused heida eest!

Arg, kes kardab igat waewa:
 Raskusi on kõigil eel —
 Heitlik tunagi wõi laewa
 Tormi kartes jaata teel.

Kõigis olgu minu mõte,
 Kindel siht ja elu järg:
 Küll lord kindla ettemõte
 Kroonib kaunis wõidu pärg!

Zaan Minjon.

454.691

On ilmunud

Eestlaste laulikud,

kus kõik rahvuslised isamaa, armastuse, rõemu ja mängu laulud sees on.

Oh laula ja hõiska	40 kop.
Laulgem neiud, laulgem peiud. Neiude ja peiude laulik	20 "
Noorte laulik. Laulud noorerahvale	10 "
Neiude laulik. Kõige ilusamad lauldavamad armastuse, isamaa jne. laulud	20 "
Lõbus Rahwa laulik	30 "

Armastuse laulik	10 kop.
Eesti Laulu-poiss ehk Rõõmus laulja	10 "
Laewameeste laulik	15 "
Meremeeste laulik	15 "
Pidu-laulik.	15 "

Aun, Elise, Kibuwitsa õied II.	20 kop.
Eisen, M. J., Karskuse laulik.	5 "
Grünfeldt, P., Ära unusta mind (ilmalik). Mälestuse raamat aasta päewade jaoks.	1.20 "
— Pea mind meeles	50 "
Hermann, K. A., Salmikud II.	30 "
Lembit, Ilulugemised	30 "
— — II. paremal paberil	35 "
Lermontow, Demon	30 "
Liiv, Jakob, Püha kuhu	15 "
— Laulud, Wiru kannel III.	25 "
— Kirjatööd II. jagu	1.50 "
Nooli, A., Mag., Minu laulud.	20 "
Peterson, Adam, Laulud	20 "
Punisson, Orult ja mäelt	20 "
Saat, Artur, Öhtused tuled	75 "
Tombach, A. L., Kaljuwald, Luuletused I.	25 "
Weske, Dr. M., Laulud	40 "
Wöhrmann, Ed. L., Nõmme lillelapsed	50 "
Üksti, A. M., Wätkuwad kiired	

Hind 40

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU
1 0100 00042778 7